Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 21 päivänä joulukuuta 1988,

pakastettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

(89/108/ETY)

(EYVL L 40, 11.2.1989, s. 34)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Neuvoston direktiivi 2006/107/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	411	20.12.2006

Muutettu:

►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 21 päivänä joulukuuta 1988,

pakastettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

(89/108/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

sekä katsoo, että

pakastettujen elintarvikkeiden, jäljempänä ”pakasteiden”, valmistuksella ja kaupalla otaksutaan olevan kasvava merkitys yhteisössä,

eroavuudet pakasteita koskevan kansallisen lainsäädännön välillä estävät niiden vapaan liikkuvuuden; eroavuudet saattavat johtaa eriarvoisten kilpailun edellytysten muodostumiseen ja siten vaikuttaa suoraan yhteismarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan,

sen vuoksi on tarpeen lähentää edellä tarkoitettua lainsäädäntöä,

tätä varten yhteisön säännöksille on annettava laajin mahdollinen soveltamisala, joka ulottuu kaikkiin pakasteisiin, mukaan lukien sekä tuotteet, jotka on tarkoitettu sellaisenaan kuluttajalle ja ravintoloille, sairaaloille, työpaikkaruokaloille ja muille vastaaville suurtalouksille, että tuotteet, jotka on edelleen käsiteltävä tai valmistettava,

kuitenkaan näitä säännöksiä ei tarvitse soveltaa tuotteisiin, joita ei tarjota myytäviksi pakasteina,

joka tapauksessa on tarkoituksenmukaista säätää yleiset periaatteet, jotka jokaisen pakasteen on täytettävä,

myöhemmässä vaiheessa voidaan tarvittaessa antaa erityissäännöksiä yleisten periaatteiden lisäksi tietyille ryhmille pakasteita noudattaen kullekin näistä ryhmistä soveltuvaa menettelyä,

pakastamisen tarkoitus on säilyttää elintarvikkeen sisäiset ominaisuudet nopealla jäädytysmenetelmällä; on tarpeen saavuttaa -18 °C-astetta tai sitä kylmempi lämpötila tuotteen kaikissa osissa,

kaikki elintarvikkeen laatua todennäköisesti huonontava mikrobiologinen toiminta on keskeytynyt -18 °C-asteessa; sen vuoksi on tarpeen ylläpitää ainakin tätä lämpötilaa sallien kuitenkin tietyt teknisesti välttämättömät poikkeamat pakasteiden varastoinnin ja kuljetuksen aikana ennen myyntiä kuluttajalle,

teknisistä syistä tietyt lämpötilan nousut ovat väistämättömiä, ja ne voidaan sen vuoksi sallia, jos niistä ei ole haittaa tuotteiden laadulle, mistä voidaan varmistua noudattamalla hyvää jakelu- ja varastointikäytäntöä ja ottamalla huomioon erityisesti varaston oikea kiertonopeus,

([1]) EYVL N:o C 175, 15.7.1985, s. 296 ja EYVL N:o C 12, 16.1.1989
([2]) EYVL N:o C 104, 25.4.1985, s. 17

▼B

pakasteiden paikallisjakelussa nykyisin käytössä olevien tiettyjen teknisten laitteiden teho ei ole riittävä takaamaan kaikissa tapauksissa tässä direktiivissä säädettyjä lämpötilavaatimuksia, ja sen vuoksi on tarpeen säätää siirtymäkausi, joka sallii käyttää olemassa olevia laitteita niiden normaalin käyttöiän loppuun asti,

tässä direktiivissä tarvitsee asettaa pelkästään tavoitteet, joihin on päästävä sekä pakastusprosessissa käytettävien laitteiden että lämpötilojen osalta, joita on noudatettava varastointi-, käsittely-, kuljerus- ja jakelukalusteissa ja -laitteissa,

jäsenvaltioiden velvollisuutena on varmistua virallisilla tarkastuksilla, että käytettävät laitteet ovat riittäviä täyttämään nämä tavoitteet,

sellaiset tarkastukset saattavat tarpeettomiksi kaikki kaupallisiin tarkoituksiin luodut viralliset varmentamisjärjestelmät,

on suotavaa säätää mahdollisuudesta käyttää jäähdytysnesteitä, jotka joutuvat suoraan kosketukseen pakasteiden kanssa; sen vuoksi näiden nesteiden on oltava riittävän reagoimattomia, jotta niistä ei siirry elintarvikkeisiin mitään aineita sellaisia määriä, että ne olisivat omiaan muodostumaan vaaraksi ihmisten terveydelle tai että ne aiheuttaisivat haitallisia muutoksia elintarvikkeiden koostumuksessa tai muuttaisivat niiden aistittavia ominaisuuksia,

tähän tavoitteeseen pääsemiseksi on välttämätöntä antaa näiden aineiden luettelo ja säätää niiden puhtausvaatimuksista sekä käytön ehdoista,

pakasteisiin, jotka on tarkoitettu kuluttajalle ja ravintoloille, sairaaloille, työpaikkaruokaloille ja muille vastaaville suurtalouksille, sovelletaan merkintöjen osalta niitä säännöksiä, jotka on annettu kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 79/112/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 86/197/ETY ([2]), sen vuoksi tässä direktiivissä on tarpeen säätää vain pakasteille ominaisista maininnoista,

kaupankäynnin helpottamiseksi tulisi myös antaa säännökset sellaisten pakasteiden merkinnöistä, joita ei ole tarkoitettu myytäviksi pakastettuina kuluttajalle tai ravintoloille, sairaaloille, työpaikkaruokaloille ja muille vastaaville suurtalouksille,

menettelyn yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi komission tehtäväksi tulisi uskoa teknistä täytäntöönpanoa koskevat säännökset, ja

niissä tapauksissa, joissa neuvosto siirtää komissiolle toimivallan elintarvikkeita koskevien säännösten täytäntöönpanoon, tulisi säätää menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen kiinteän yhteistyön toteuttamiseksi neuvoston päätöksellä 69/414/ETY ([3]) perustetussa pysyvässä elintarvikekomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1 Tätä direktiiviä sovelletaan pakastettuihin elintarvikkeisiin, jäljempänä ”pakasteet”.

2 Tässä direktiivissä ”pakasteilla” tarkoitetaan elintarvikkeita,

— jotka ovat läpikäyneet soveltuvan jäädytysmenetelmän, jota kutsutaan ”pakastamiseksi”, jolloin maksimaalinen kiteenmuodostusvyö-

([1]) EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s.1
([2]) EYVL N:o L 144, 29.5.1986, s.38
([3]) EYVL N:o L 291, 19.11.1969, s.9

▼B

hyke etenee mahdollisimman nopeasti tuotteen mukaan, ja jossa tuotteen lopullinen lämpötila (lämmön tasaantumisen jälkeen) pidetään jatkuvasti -18 °C-asteessa tai sitä kylmempänä tuotteen kaikissa osissa; ja

— joita markkinoidaan siten, että niistä ilmenee niiden tämä ominaisuus.

Tässä direktiivissä jäätelöä ja muita elintarvikejäitä ei katsota pakasteiksi.

3 Tätä direktiiviä sovelletaan sen lisäksi, mitä yhteisön säännöksissä säädetään:

a) yhteisestä järjestelmästä maatalous- ja kalastusmarkkinoita varten;

b) eläinlääkintähygieniasta.

2 artikla

Ainoastaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tuotteista saadaan käyttää 8 ja 9 artiklassa säädettyjä nimityksiä.

3 artikla

1 Pakasteiden valmistukseen käytettävien raaka-aineiden on oltava virheettömiä, väärentämättömiä ja myyntilaatua, ja niiden on oltava vaadittua tuoreustasoa.

2 Tuotteiden valmistus ja pakastaminen on tehtävä viivytyksettä käyttämällä soveltuvia teknisiä laitteita, jotta kemiallisia, biokemiallisia ja mikrobiologisia muutoksia on mahdollisimman vähän.

4 artikla

Ainoastaan seuraavia jäähdyttäviä väliaineita saa käyttää suorassa kosketuksessa pakasteiden kanssa:

— ilma;

— typpi;

— hiilidioksidi.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa 31 päivään joulukuuta 1992 asti kansalliset säännöksensä, joissa sallitaan diklorodifluorometaanin (R 12) käyttö jäähdyttävänä väliaineena.

Näiden jäähdyttävien väliaineiden puhtausvaatimukset vahvistetaan mahdollisuuksien mukaan 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1 Pakastettujen elintarvikkeiden lämpötilan on oltava vakaa, ja sen on pysyttävä tuotteen kaikissa osissa -18 Celsius-asteessa tai sitä kylmempänä niin, että mahdollisimman lyhytaikaiset enintään kolmen Celsius-asteen nousut sallitaan kuljetuksen aikana.

2 Kuitenkin hyvän varastointi- ja jakelukäytännön mukaiset poikkeamat tuotteen lämpötilassa voidaan sallia paikallisjakelun aikana ja vähittäismyyntitiloissa seuraavilla ehdoilla:

a) poikkeamat saavat olla enintään kolme Celsius-astetta;

▼B

b) ne voivat kuitenkin olla enintään kuusi Celsius-astetta vähittäismyyntitiloissa, jos jäsenvaltiot niin päättävät, ja siten kuin ne päättävät. Sellaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on valittava lämpötila varaston tai tuotteen kiertonopeuden mukaan vähittäismyynnissä. Niiden on ilmoitettava komissiolle noudattamistaan toimenpiteistä ja perusteltava ne.

Komissio tutkii uudelleen edellisessä alakohdassa säädetyt sallitut poikkeamat teknisen kehityksen perusteella ja tekee tarvittavat ehdotukset neuvostolle 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä.

3 Kahdeksan vuoden ajan tämän direktiivin tiedoksi antamisesta jäsenvaltiot voivat sallia paikallisjakelussa enintään kuuden Celsius-asteen poikkeamat.

6 artikla

1 Jäsenvaltioiden on:

a) varmistuttava siitä, että pakastamisessa, varastoinnissa, kuljetuksessa, paikallisjakelussa ja vähittäismyyntipaikoissa käytetyt laitteet ovat sellaisia, että niiden avulla voidaan taata tämän direktiivin vaatimusten noudattaminen;

b) huolehdittava pakasteiden lämpötilan virallisista pistokoetarkastuksista.

2 Jäsenvaltioiden on oltava vaatimatta, että virallisella todistuksella on, etukäteen tai pidettäessä pakasteita kaupan, osoitettava, että 1 kohdassa säädetyt vaatimukset on täytetty.

7 artikla

Valmistajan tai pakkaajan on pakattava kuluttajalle myytäviksi tarkoitetut pakasteet sopiviin pakkauksiin, jotka suojaavat niitä mikrobiologiselta tai muulta ulkopuoliselta likaantumiselta sekä kuivumiselta.

8 artikla

1 Direktiiviä 79/112/ETY on sovellettava tuotteisiin, joita tämä direktiivi koskee ja jotka on tarkoitettu ilman jatkovalmistusta myytäviksi kuluttajalle ja ravintoloille, sairaaloille, työpaikkaruokaloille ja muille vastaaville suurtalouksille, seuraavilla ehdoilla:

a) yksi tai useampi seuraavista ilmaisuista on lisättävä nimeen:

espanjaksi: ”ultracongelado” tai ”congelado rápidamente”,

tanskaksi: ”dybfrossen”,

saksaksi: ”tiefgefroren” tai ”Tiefkühlkost” tai ”tiefgekühlt” tai ”gefrostet”,

kreikaksi: ”βαθεβας κατÜψυζης” tai ”ταχεβας κατÜψυζ ης” tai ”υπερ-κατεψυγμÝνα”,

englanniksi: ”quick-frozen”,

ranskaksi: ”surgelé”,

italiaksi: ”surgelato”,

hollanniksi: ”diepvries”,

portugaliksi: ”ultracongelado”,

▼A1

suomeksi: ”pakastettu”,

ruotsiksi: ”djupfryst”,

▼A2

tšekiksi: ”hluboce zmrazené tai hluboce zmrazená tai hluboce zmrazený”,

viroksi: ”sügavkülmutatud tai külmutatud”,

latviaksi: ”ātri sasaldēts”,

liettuaksi: ”greitai užšaldyti”,

unkariksi: ”gyorsfagyasztott”,

maltan kielellä: ”iffriżat”,

puolaksi: ”produkt głęboko mrożony”,

sloveeniksi: ”hitro zamrznjen”,

slovakiksi: ”hlbokozmrazené”,

▼M2

bulgariaksi: ”бързо замразена”,

romaniaksi: ”congelare rapidă”;

▼B

b) vähimmäissäilyvyysajan lisäksi on merkittävä aika, jonka ostaja voi varastoida pakastettuja elintarvikkeita, sekä säilytyslämpötila tai vaadittava säilytyskalustetyyppi;

c) jokaisen pakastetun elintarvikkeen pakkauksessa on oltava maininta, jonka perusteella erä voidaan tunnistaa;

d) jokaisen pakastetun elintarvikkeen pakkaukseen on tehtävä seuraavansisältöinen selkeä merkintä ”ei saa jäädyttää uudelleen sulatuksen jälkeen”.

9 artikla

1 Sellaisten 1 artiklan 2 kohdan tarkoittamien tuotteiden merkinnöissä, joita ei ole tarkoitettu myytäviksi kuluttajalle tai ravintoloille, sairaaloille, työpaikkaruokaloille ja muille vastaaville suurtalouksille, on oltava vain seuraavat pakolliset maininnat:

a) myyntinimitys täydennettynä tämän direktiivin 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) määrä ilmaistuna painoyksikköinä;

c) merkintä, jonka perusteella erä voidaan tunnistaa;

d) valmistajan tai pakkaajan taikka yhteisöön sijoittautuneen myyjän nimi tai toiminimi ja osoite.

2 Edellä 1 kohdassa säädetyt tiedot on oltava pakkauksessa, astiassa tai päällyksessä tai niihin kiinnitetyssä merkinnässä.

3 Tämä artikla ei vaikuta yhteisön niihin metrologiaa koskeviin säännöksiin, jotka ovat yksityiskohtaisempia tai kattavampia kuin tämän direktiivin säännökset.

10 artikla

Jäsenvaltiot eivät saa valmistustietoihin, esillepanoon tai merkintöihin liittyvien seikkojen perustella estää tai rajoittaa niiden 1 artiklan 2

▼B

kohdassa tarkoitettujen tuotteiden pitämistä kaupan, jotka ovat tämän direktiivin ja sen soveltamiseksi annettujen säännösten mukaisia.

11 artikla

Pakasteita koskevista näytteenottomenettelyistä sekä niiden lämpötilan ja kuljetus-, varasto- ja säilytyslaitteiden lämpötilojen valvontamenetelmistä päätetään 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ennen tämän direktiivin tiedoksi antamista seuraavan 24 kuukauden määräajan päättymistä.

▼M1

12 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ([2]) 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

13 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Toimenpiteillä on:

— sallittava viimeistään 18 kuukauden kuluttua direktiivin tiedoksi antamisesta ([3]) tämän direktiivin mukaisten tuotteiden kauppa;

— kiellettävä viimeistään 24 kuukauden kuluttua direktiivin tiedoksi antamisesta sellaisten tuotteiden kauppa, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia.

2 Jäsenvaltiot saavat pitää vähittäismyyntipaikkojen osalta kahdeksan vuoden ajan tämän direktiivin tiedoksi antamisesta voimassa ne säännökset, joita on noudatettu tämän direktiivin voimaantulopäivänä.

Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle seikat, joihin sen päätös perustuu.

14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).
([3]) Tämä direktiivi on annettu tiedoksi jäsenvaltioille 10 päivänä tammikuuta 1989.